

Mums ticis visdziļākais ezers
Un rudākais rudzu lauks.
Visbaltākā bērzu birze,
Vismelnākais rupjmaizes klaisps.
Un tieši Latvijai ticis
Vissvētākais debess jums,
Jo savu visskaistāko zemi
Dievs ir atdevis mums.

/Laimonis Vāczemnieks/

Rojas novadā svin Latvijas 95. gadskārtu un pasniedz Atzinības rakstus

Dace Klabere

17. novembra vakarā Rojas kultūras centrā pulcējās Rojas novada ļaudis, lai svinīgā gaisotnē kopīgi nosvinētu mūsu Latvijas 95. gadskārtu.

Klātesošos svētkos sveica Rojas novada domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa, atzīmējot, ka valsts svētkus svinam gada vistumšākajā laikā un sarkanbaltsarkanās lentītes ir tās, kas mūsos iedez gaismu un cerību tam, ka tad, kad mēs savai tēvzemei svinēsim 100. dzimšanas dienu, darbaļaudis saņems cilvēka cienīgas algas, pensionāri nesaņems nabadzības pabalstus, bet gan pieklājīgas pensijas, bet tāda lieta kā politiķu dubultmorāle vispār nebūs iespējama. „Un cerība ir tā, kas mūs spārno, un to var izdarīt tikai, visiem esot kopā un visiem esot atbildīgiem, ko novēlu it vienam un visiem kopā. Lai staro mūsu sirsniņas un prāts!”, vēlēja Eva Kārklīņa.

Svētku pasākums nav iedomājams bez svētku koncerta un šogad tas bija sevišķi krāšņs un svinīgs. Ar gaišu un pārliecinošu deju, kas bija iestudēta speciāli šim pasākumam, svinības atklāja Ārijas Veides vadītā deju kopa „Gaspaziņas”. Kā vienmēr, iepriecināja mūsu koru „Banga” un „Kalva” uzstāšanās, ko lieliski papildināja Marikas Gavronas un Arvja Podiņa solo. Skatītājus nekad vienaldzīgus neatstāj mazo un lielo „Elfu” uzstāšanās, bet joprojām īsts atklājums ir rojeniece Iveta Akmeņlauka, kuras dziedātā Zigmara Liepiņa „Zibsnī zvaigznes” aizkustināja ikvienu zālē sēdošo. Koncertu kuplināja arī grupa „Roja” un vairāku deklamētāju priekšnesumi, kurus vienoja patriotiskas jūtas un mīlestība uz savu zemi.

Koncertam izskanot, vārds atkal tika dots novada domes priekšsēdētājai Evai Kārklīņai, lai jau tradicionāli sveiktu tos novada ļaudis, ar kuriem varam lepoties ikviens, pasniedzot viņiem Rojas novada domes Atzinības rakstus. Un šoreiz šiem īpašajiem cilvēkiem Atzinības rakstus pasniedza tikpat īpaši ļaudis. Kā pirmais pasniegt apbalvojumu tika aicināts Rojas Mūzikas un mākslas skolas direktors, Triju zvaigžņu ordeņa kavalieris Jānis Kivils. Viņš apbalvojumu „Par mūža ieguldījumu” pasniedza ļoti īpašam Rojas novada cilvēkam – Intai Celmai. Jānis Kivils priecājās par iespēju sveikt šo izcilo personību Rojas novadā – priekšzīmīgu cilvēku gan tiešajā, gan sabiedriskajā darbā, kura var kalpot par paraugu mums visiem. Jānis Kivils atcerējās, ka viņam ar Celmas kundzi bijis daudz kā kopīga – gan Rojas sakopšanas talkās strādājot, gan savulaik, Intai Celmai dziedot Tautas kori „Roja”. Rudes Bērnu un jauniešu centra „Varavīksne” vadītāja Inga Lēmane pasniedza Rojas novada domes Atzinības rakstu „Par veiksmīgu uzņēmējdarbību” cilvēkam, kurš ļoti daudz ir palīdzējis Ingas vadītajam centram un ne tikai – Atzinības rakstu no Ingas rokām saņēma

Kora „Banga” skanējumu lieliski papildināja solisti Marika Gavrona un Arvis Podiņš.

Rojas novada ļaudis svētkos sveic domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa.

SIA „Kalvas” īpašnieks Gatis Grīnītis – par sadarbību, izpalīdzību un sapratni. Šogad bija izveidojusies tāda situācija, ka sveikti tika pat veseli divi veiksmīgie uzņēmēji – jau pieminētā SIA „Kalvas”, bet ar otru uzņēmēju iepazīstināja Drosma Greiško, un tā ir Alda Vecbērza, ar kuru Drosmu saista kopā nostrādāti 13 darba gadi Rojas dārzniecībā. Jau tajos tālajos laikos Alda bijusi visas dārzniecības dvēsele, bet šodien viņa ir veiksmīga uzņēmēja, bez kuras pakalpojumiem neiztik ne rojenieki, ne ļaudis tuvākā un tālākā apkārtnē, tādēļ arī Aldas īpašumā nonāk Atzinības raksts „Par veiksmīgu uzņēmējdarbību”. Sveicēju vidū bija arī Kurzemes reģiona Talsu iecirkņa policijas priekšnieks Mārtiņš Ziediņš. Viņš priecājās par iespēju pasniegt balvu „Par ilggadīgu un pašaiizliedzīgu darbu Rojas novadā” savam kolēģim Alfrēdam Liepniekam, no kura viņš pats ir daudz mācījies, uzsākdams darbu valsts policijā, cilvēkam, kurš strādā nesavtīgi, darbam veltot arī daudz sava brīvā laika mūsu rojenieku, drošībai un, kā jokoja Mārtiņš Ziediņš, puse no šīs balvas ir pelnījusi arī Alfrēda Liepnieka dzīvesbiedre, jo tieši viņa vislabāk zina, cik daudz no brīvā laika Alfrēds ir veltījis darbam. Savukārt Andželikai Fridrādei bija uzticēts pasniegt balvu „Gada pedagogs” skolotājai Aigītai Sprincei, kura, kā uzsvēra Andželika, ir iedvesmojoša skolotāja, brīnišķīga personība un vienkārši saulains cilvēks. Andželika sveica savu bijušo skolotāju ar Emīla Dārziņa skandarbu „Melanholiskais valsis”. Kā nākošā tika sveikta ļoti īpaša un vajadzīga cilvēks visam novadam, cilvēks, bez kura nav iedomājama Rojas novada attīstība. Balvu „Par ieguldījumu novada attīstībā” saņēma Rojas novada domes Attīstības nodaļas vadītāja Agnese Veckāgane. Apsveikuma vēstuli Agnesei bija atsūtījusi bijusi Agneses kolēģe, ar kuru kopīgi tika sperti pirmie soļi projektu piesaistīšanā novada attīstībai – Marina Poutanen, bet šovakar ziedus un Atzinības rakstu Agnesei pasniedza Rojas novada domes izpilddirektors Jānis Pūce, sakot, ka Agnese ir

Atzinības rakstu godam nopelnījusi Rojas novada domes Attīstības nodaļas vadītāja Agnese Veckāgane.

Andra Zemela foto

Atzinības rakstu „Par mūža ieguldījumu” saņem Inta Celma.

Šogad jau otro reizi tika apbalvoti arī jaunieši, kuri ir veikuši brīvprātīgo darbu Rojas novadā un šogad sertifikātu par 62 nostrādātajām brīvprātīgā darba stundām Rojas bērnu bibliotēkā saņēma Estere Siļiņa. Balvu pasniedza Sociālā dienesta jauniešu lietu speciāliste Lienīte Voronova.

Svētku pasākumu noslēdza mūsu novadnieks, Latvijas Nacionālās operas solists Nauris Puntulis, bet pēdējo krāsu Latvijas daudzkrāsainībā iekrāsojām visi kopā – zālē sēdošajiem vienojoties kopīgā dziesmā ar māksliniekiem. Koncertā piedalījās – koris „Kalva”, diriģentes Jolanta Rauga un Baiba Muskare, soliste Marika Gavrona, koncertmeistare Antra Upeniece, koris „Banga”, diriģente Aiga Kaža, koncertmeistare Sandra Kārklīņa, solists Arvis Podiņš, „Elfas”, vadītāja Eva Fricberga, deju kopa „Gaspaziņas”, vadītāja Ārija Veide, soliste Iveta Akmeņlauka, grupa „Roja” un solists Jānis Kalniņš, savu sacerēto dzejoli deklamēja Megija Janševica, mūsu novadnieces, dzejnieces Dinas Veinbergas dzeju un esejas skandēja Māris Maķinskis, Patrīcija Freiberga, Iluta Graudiņa un Ārija Veide. Īpašs paldies arī Didzim Alksnītim, Marekam Štālam, Kristīnei Afanasjevai, Modrim Sprōģim un pasākuma režisorai Dacei Brokai. ■

Tiek sveikta gada labākā Rojas novada skolotāja Mārīte Maurmane.

Sociālā darbinieka darbs – tā ir misija

Dace Klābere

9. novembrī visā pasaulē atzīmēja Staptautisko sociālo darbinieku dienu. Sociālie darbinieki strādā ar dažādām cilvēku grupām, aizstāvot viņu intereses un tiesības, kā arī palīdzot cilvēkiem uzlabot savas dzīves kvalitāti. Darbs nav no vieglajiem, jo dažkārt tieši sociālais darbinieks ir tas cilvēks, kurš cenšas izprast klienta problēmas un kopīgiem spēkiem meklēt to risinājumu.

Pagājušajā nedēļā arī Rojas novada Sociālā dienesta darbinieki atrada britiņu brīva laika, lai sapulcētos un kopā ar uzaicinātajiem viesiem apkopotu jau paveikto un dalītos nākotnes vīzijās. Uzaicināto viesu vidū bija visi tie, bez kuru līdzdalības nav iespējama Sociālā dienesta veiksmīga darbība, jo sociālā palīdzība ir komandas darbs, un tikai sadarbībā ar citiem profesionāļiem, ir iespējams efektīvi un kvalitatīvi veikt sociālo darbu, tādējādi nodrošinot iedzīvotājiem nepieciešamo atbalstu viņu sociālo problēmu risināšanā.

Ar nelielu uzrunu pie klātesošajiem vērsās Sociālā dienesta vadītāja Lāsma Ķirse. Viņaspriekš zīmīgi ir tas, ka Sociālo darbinieku diena tiek svinēta šajā patriotisma laikā, jo sociālais darbinieks bez patriotisma un mīlestības uz Latviju un tās iedzīvotājiem, nemaz nevarētu strādāt. Kā uzsvēra dienesta vadītāja, profesionālos svētkus vislabāk var atzīmēt ar padarīta darba sajūtu, tāpēc šajā svētku reizē ikviens dienestā strādājošais atskatījās uz paveikto un dalījās savos nākotnes plānos. Ar saturīgām un izsmeltošām prezentācijām ar klātesošajiem dalījās Iveta Briede, sociālā darbiniece darbā ar bērniem, Inga Grosbaha, sociālā darbiniece darbā ar pilngadīgām personām, Lienīte Voronova, kopienas sociālā darbiniece, Silvija Kalmane – sociālā darba organizatore un Baiba Trūbiņa, sociālo pakalpojumu nodaļas vadītāja un sociālā darbiniece darbā ar veciem cilvēkiem un invalīdiem. No Baibas uzzinājām, ka sociālais aprūpētājs sniedz klientiem pakalpojumus mājās, jo veselības stāvokļa dēļ šie klienti nevar ierasties sociālajā dienestā pēc palīdzības. Pašlaik *Aprūpe mājās* tiek sniegta 28 cilvēkiem un tas ir vislielākais skaits šī pakalpojuma sniegšanas vēsturē. Kā atzīmēja Baiba, pieņemot darbā sociālo aprūpētāju, netiek ņemta vērā viņa izglītība un tas, vai viņš skaitās augstas klases profesionālis, bet gan cilvēciskais faktors un tas, vai šis cilvēks strādās automātiski vai ar misijas apziņu. Pēc veiktās aptaujas 75% cilvēku grib dzīvot savās mājās nevis doties uz pansionātiem. Par paveikto un iecerēto pastāstīja arī Rudes bērnu un jauniešu centra „Varavīksne” vadītāja Inga Lēmane un darbiniece Māra Folkmane, kā arī Melnsila jauniešu centra vadītāja Ludmila Ozola. Noklausoties visas uzstāšanās, Lāsma Ķirse atzīmēja, ka šī diena bijusi kā tāds treniņš nākamajam gada 23. maijam, kad uz Roju brauks sociālo dienestu vadītāji no visas Latvijas, un tad mūsu sociālā dienesta darbiniecēm būs šī lieliskā iespēja par savu darbu pastāstīt visai Latvijai. „Sociālā darbinieka darbs – tā ir misija, un bieži vien paldies vārdos netiek pateikti, bet to izjūt, redzot pārmaiņas, kas notiek kā sabiedrībā, tā ar

klientiem”, tā Lāsma Ķirse. Arī Rojas novada domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa un domes izpilddirektors Jānis Pūce pateicās Sociālā dienesta darbiniekiem par ieguldīto darbu un atbildību, strādājot šo misijas darbu. Īpašu paldies čaklajiem rūķiņiem, bez kuriem nebūtu iedomājams Bāriņtiesas darbs, risinot sasāpējušās problēmas ar māmiņām un ģimenēm, teica Bāriņtiesas priekšsēdētāja Inta Zaķe. „Mums ar Ivetu un Lāsmu ir izveidojusies tik veiksmīga un laba sadarbība, ka mūs pat apskauzītu citu bāriņtiesu darbinieki”, atklāja Inta Zaķe.

Pasākuma nobeigumā Lāsma Ķirse pateicās ikvienam savam darbiniekam un sadarbības partneram, un katrs Sociālā dienesta darbinieks svētkos saņēma ne vien ziedus, bet arī labus vārdus un uzmuntrinājumu. Kā jau svētku reizē, pasākums beidzās pie kafijas tases, bet sociālās aprūpētājas Iveta un Ilze steidzās pie saviem aprūpējamiem. Par to, cik ļoti gaidītas ir aprūpētājas Linda Krūklīņa, Ilze Maslobojeva un Iveta Akmeņlauka, pārliecinājās, aizbraucot ar meitenēm uz Valgalciemu, kur tās gaidīja *Aprūpe mājās* klienti. Pie automašīnas stūres – Baiba Trūbiņa un tas nekas, ka šodien viņa jau ir pakāpusies pa karjeras kāpnēm – Baiba neviens darbs nav svešs un par grūtu, un šodien viņa gaida Almas tante, lai abas kopīgi brauktu uz Upesgrīvu

Iveta rūpējas, lai Mildas tantei nepietrūktu malka.

Biruta Zālīte jau paspējusi iemīļot savu aprūpētāju Ilzi Maslobojevu.

Daces Klāberes foto

apkopt Almas tantes piederīgo kapus. Meitenēm viss iepilnāts ar minūtes precizitāti, tādēļ nekur lieki nekavējamies – katra tiekam *izmestas* pie sava celgala un darbs var sākties. Pārbrīdušas pāri laukam, abas ar Ivetu nonākam Mildas Bērziņas mājās. Iveta jau ir gaidīta – tiek pārskatīts, vai visi vajadzīgie produkti atvesti, notiek vienošanās par nākamreiz pārkamajiem produktiem

Sociālā dienesta vadītāja Lāsma Ķirse sveic sociālo aprūpētāju Ivetu Akmeņlauku.

un tad jau Iveta aizsteidzās – priekšā svētki, jāsanas Mildas tantei malka. Kad malka pie plīts jau gana sanesta, Iveta vēl drošības pēc ienes kasti malkas, ko atstāj turpat verandā – lai nepietrūkst. Šodien darāmā nav daudz, jo liels darbs padarīts iepriekšējā reizē – Mildas tantes mājai ielikti priekšlogi. Tas bijis pamatīgs un laikietilpīgs darbs, knapi paspējušas līdz tumsas iestāšanās. Dienesta meitenes pie Mildas tantes brauc

trīs reizes nedēļā un vienmēr ir ļoti gaidītas. Mildas tante dzīvo viena un gadu nosta dara savu. Lai cik dažreiz arī būtu grūti un vientuļi, viņa saka, ka, kamēr vien spēš, no savas mājas ārā nekustēs. Siltajā gadalaikā jau ir vieglāk, bet ziemā bez savām aprūpētājām Mildas tante iedomāties nespēj. Visu darbu mūžu nostrādājusi zivju fabrikā Rojā, sēdošā darba sekas Milda Bērziņa izjūt tagad. Viņa ar prieku atceras savu tā laika meistari Intu Celmu, kas bijusi jauks cilvēks, bet darbā stingra gan. Toreiz jaunās meitenes dažkārt nēmušas jaunā, kad Inta uzrājusies, bet vēlāk gan atzinušas, ka tas bijis pareizi – meistare iemācījusi viņām strādāt – labi strādāt, un tad arī darbi labāk veikusies. Mūsu sarunas laikā Mildas tante nebeidz *pieskatīt* Ivetu – vai tikai viņa nenes pārāk smagu malkas kasti, vai nevajag uzvilkt cimdu – tajā visā jaušams mīlums un rūpes. „Viņas ir manas ģimenes cilvēki”, saka Milda Bērziņa un turpina: „Ja nav veselība, kādreiz paburkšū arī uz savām meitenēm, bet viņas jau ļaunā neņem, saprot

Sociālā dienesta darbinieces sveic Rojas novada domes priekšsēdētāju Eva Kārklīņu (no kreisās), izpilddirektoru Jāni Pūci, Bāriņtiesas priekšsēdētāju Intu Zaķi un darbiniece Lindu Fridenbergu.

mani. Ne tikai meitenes, man arī Lāsma ir daudz palīdzējusi, viņa ir tik labs cilvēks, vienmēr atsaucīga, nekad nedusmojas. Arī talcīnieks viņa man atsūtīja – vienreiz viņi man malku sakrāva, otrreiz pielika mājai notekcaurules. Ir vēl ļoti cilvēki”. Apšot pēc pāris dienām atkal atbraukt, atvadāties, bet Iveta ir pierakstījusi, ka nākamreiz tantei jāatved maize un kaķu barība, jo viņas Duksis, rakaris tāds, vislabprātāk pārtiek tieši no kaķu barības. Lai arī reizēm ar Duksi tīrais posts, Mildas tante par savu draugu ir priecīga, jo ir vismaz kāds, ar ko parunāt. Duksi savulaik Iveta ar Baibu atvedušas, kad mazais kučēns kādās mājās neticis pieņemts. Tikmēr jau Baiba ar Almas tanti rosās pa kapiem un Almas tante var būt apmierināta, jo šodien viņa aprūpē tieši Baiba, kurai Almas tante uzticas visvairāk. Arī Alma, kurai jau 96 gadi, dzīvo viena ar saviem 2 suņiem un viņas dzīve bez Sociālā dienesta meitenēm nav iedomājama. Arī velosipēds, kurš viņai uzticīgi kalpojis daudz gadu garumā, nu nolikts goda istabā, jo uz riteņa uzkāpt vairs nav spēka, kaut gan, šķiet, vēl pavisam nesen viņa gan savai gotiņai sienu sagādāja, gan ar velosipēdu līdz pat Kaltenei aizminās...

Kad ierodos pie Birutas Zālītes, sastopu aprūpētāju Ilzi ar Birutas tanti spriežam par dzīvi. Birutas tante ir ļoti gaišs cilvēks, pie viņas vienmēr ir patikami iegriezti. Darba meitenēm šeit nav daudz, vairāk būs ziemā, kad Birutas tante, baidīdamās paslidēt, laukā vairs neies. Bet tagad – jāatved zālītes un tad jau var parunāties. Lai arī Ilze Sociālajā dienestā ir nostrādājusi vien pāris mēnešus, Birutas tante viņu ir paguvusi iemīļot, par ko liecina arī sirsniņā atvadu buča. „Kur tad vēl labāk!”, iesaucas Birutas tante, kad jautāju, kā tad viņa ir ar meitenēm apmierināta. „Meitenes man ienes ūdeni, ja vajag, arī malku, atved zāles. Viņas jau man visas kā bērni. Iveta man vēl pa Jāņiem dziesmu nodziedāja. Un tagad domāju – kaut nu Lindiņai viss labi izdotos”, tā Birutas tante. „Man vīrs un 2 dēli jau sen zem zemes, labi, ka tie *meiteņi* ir, ko es bez viņām iesāktu”. ■

Valsts svētku patriotiskā nedēļa Rojas vidusskolā

8. novembris – Mārtiņdienas tirdziņš. Jau vairākus gadus Rojas vidusskolā par godu latviešu gadskārtai Mārtiņiem, tiek organizēts tirdziņš, kurā ir iespējams pārdot pašu saražoto. Šogad skolēnu padome bija izvirzījusi 5 nominācijas, kuras piešķir tirdziņa apmeklētāji un skolēnu padome. Apkopojot rezultātus:

- Ātrāk izpārdotais našķis – Valters Hazens
- Laiņākais pārdevējs – Renārs Zūbergs
- Gardākais našķis – Lote Labarēviča
- Pelnošākais pārdevējs – Valters Hazens
- Orģinālākais pārdevējs – Aleksa Šeina

11. novembris – konkurss „Stiprinieks”. Jau no astoņiem rītā pamazām skolas sporta zālē sapulcējās konkursa dalībnieku līdzjutēji, lai atbalstītu tos puīšus, kuri startēja sacensībās par godu Lāčplēša dienai. Sacensībās tika pārbaudīta dalībnieku izturība, spēks, veiktums, drosme un cīņas spars. Sacensībās piedalījās visas klašu grupas. Lūk, rezultāti:

Klašu grupa	Vārds, uzvārds	Vieta
1. klašu grupa	Kristers Patriks Feldbergs	1. vieta
	Henrijs Bedre	2. vieta
	Anrijs Krūmiņš	3. vieta
2.–3. klašu grupa	Eduards Siliņš	1. vieta
	Deniss Leitarts	2. vieta
4.–5. klašu grupa	Markuss Martins Bernāns	3. vieta
	Rūdolfs Siliņš	1. vieta
	Ričards Adrians Dreimanis	2. vieta
6.–7. klašu grupa	Markuss Daniels Zembahs	3. vieta
	Markuss Kalmanis	1. vieta
	Jānis Osis	2. vieta
8.–9. klašu grupa	Santars Druvis Ozols	3. vieta
	Jurgis Kalniņš	1. vieta
	Toms Kolosko	2. vieta
9.–12. klašu grupa	Matiss Strautiņš	3. vieta
	Toms Ģirts Bērziņš	1. vieta
	Klāvs Lēmanis	2. vieta
	Gunvaldis Engizers	3. vieta

Paldies visiem sacensību dalībniekiem, organizatoriem un līdzjutējiem.

11. novembris – „Latviešu karavīram”. Šī diena Latvijā tiek svinēta par godu tiem karavīriem, kuri cīnījušies, lai Latvijas valsts varētu būt un pastāvēt. Tāpēc Rojas vidusskolas skolēni un skolotāji 11. novembra vēlā pēcpusdienā pulcējās pie skolas, lai iedegtu svečes. Svečes tika sakārtotas Latvijas kontūrā. Arī skolas logos gaiši dega šīs liesmiņas par godu visiem, kuri cīnījušies par brīvu Latviju. Pēc sveču iedegšanas skolēni piedalījās lāpu gājienā.

12. novembris – lekcija ar Barbu Ekmani. 9. un 12. klases skolēniem notika lekcija, kurā Kara muzeja starpkaru nodaļas vadītāja Barba Ekmane, mūsu skolas absolvente, stāstīja par Latvijas neatkarības proklamēšanu un brīvības cīņām. Lekcijā skolēniem bija iespēja vērot vēsturiskos attēlus, un dzirdēt lektore stāstījumu par ļoti sarežģīto vēstures posmu Latvijas vēsturē.

13. novembris – „Daudz laimes, Latvijai!” Jau dienu iepriekš skolā valdīja rosība, jo katra klase gatavoja dzimšanas dienas kūku Latvijai. Un trešdienas pēcpusdienā skolas ēdamzālē visi skolas iemītnieki pulcējās uz dzimšanas dienas svinībām. Direktores Gundegas Kalniņas uzruna, filma par Latvijas proklamēšanas dienu un tad jau kopīgā kūkas ēšana katrā klasē. Jauks bija šis kopības mirklis, kurā mēs katrs vārējam sajūst, ka kopā mēs esam spēks Rojā, Rojas novadā un Latvijā.

14. novembris – „Apkārt Latvijai”. Ceturtdienas pēcpusdienā pie skolas pulcējās 5.–12. klašu izveidotās komandas, lai piedalītos skolēnu padomes veidotā orientēšanās spēlē „Apkārt Latvijai”. Katra komanda startā saņēma Rojas karti, kurā bija atzīmēti 8 kontrolpunkti. Kontrolpunktos bija jāzina Latvijas prezidenti, Rojas vidusskolas direktori, dažādu Latvijas pilsētu ģerboņi un piederība konkrētiem novadiem, pilsētām uz viena nosaukta burta. Klašu komandām bija iespēja pavadīt laiku kopā ārpus mācību stundām un redzēt savus klasesbiedrus pavisam citā situācijā. 5.–8. klašu grupā 3. vietu ieguva 5. klase, 2. vietu – 7.b klase un 1. vietu 8. klase. bet 9.–12. klašu grupā 2. vietu ieguva 9.a klase, bet 1. vietu 11. klase. Pēc sacensībām dalībnieki atzina, ka šī bija aizraujoša iespēja pavadīt laiku kopā.

15. novembris – valsts svētku koncerts. Šī nedēļa noslēdzās ar valsts svētku koncertu kultūras namā. Koncertā piedalījās 1. klašu koris, 2.–4. klašu koris, 9.–12. klašu ansamblis, deju studija Elfas,

sarīkojuma pulciņa dalībnieki un dzejas runātāji. Koncerts par godu Latvijas 95. dzimšanas dienai veidots tā, lai pavisam isi ieskatītos Latvijas vēsturē. Jo, tāpat kā cilvēks, arī mūsu valsts Latvija dzimusi un augusi, tā attīstījusies. Un tai vēl viss priekšā. Koncertā tika arī apbalvoti Mārtiņdienas nomināciju ieguvēji, valsts svētku klases dekorēšanas konkursa laureāti, orientēšanās sacensību dalībnieki.

Talsu, Dundagas un Rojas novadu skolēniem tika dota iespēja piedalīties skolēnu mākslinieciskās jaunrades konkursā „Manā Latvijā gadalaikos”. Atzinības rakstus saņēma Kristaps Vecbērzs 1.a klasē, Paula Kļaviņa 7.b klasē un pateicību saņēma Andris Grīvāns 3.a klasē. Skolēnu konkursam sagatavoja Ingrida Ķauķe. Palīdzot skolotājai Aigai Kažai, Atzinības rakstu saņēma 12.b klases skolēns Arvis Podiņš par dziesmas izpildījumu „Šeit ir Latvija” repa ritmos.

Paldies visiem koncerta dalībniekiem un skolotājiem, kuri palīdzēja šos svētkus radīt. Paldies kultūras centram.

Iedegsimies par Latviju. Mācīsim milēt zemi, kurā dzīvojam, sev un saviem bērniem. Lai katram no mums izdodas paturēt savā sirdī mīlestību uz savu valsti ne tikai novembrī, bet visa gada garumā!

Kristine Afanasjeva

SIA „Kalvas” no konkurentiem nebaidās

Dace Klābere

Latvijas Republikas 95. dzimšanas dienai veltītajā svinīgajā pasākumā ar Atzinības rakstu „Par veiksmīgu uzņēmējdarbību” tika apbalvots SIA „Kalvas” īpašnieks Gatis Grīnītis. Sarunā ar „Bangu” Gatis atklāj gan uzņēmējdarbības plusus, gan tās ēnas puses.

SIA „Kalvas” dibinātas 1993. gadā. Uzņēmumu dibināja mana mamma kopā ar Gundara Doniņa mammu, jo viņam tolaik piederēja ferma. Kad fermu likvidēja, mēs ar Gundaru, kurš tobrīd bija mans kompanjons, pārņēmām firmu. Vēlāk gan Gundars pievērsās citām lietām un tā es paliku viens pats. Savulaik beidzu tehnikumu Saldū un jau jaunībā sapratu, ka celtniecība ir mana sfēra. Mani tā saistīja un patika. Dzīve jau gan vienmēr izdara savas korekcijas – pastrādāju arī daudz kur citur, bet vēlāk vienalga atgriezies pie celtniecības. Pārņēmu firmu, radās uzņēmums un šobrīd tajā esam ap 15 cilvēku. Vienīgi dzīves apstākļi Latvijā ir izveidojušies tādi, ka, diemžēl, daudzi priekšroku dod aizbraukšanai no Latvijas. Ja vēl izbrauktu atsevišķi cilvēki, bet izbrauc jau veselas ģimenes! Arī mani darbinieki aizbrauc – ģimene ar visiem bērniem un tad jau tas nozīmē, ka šis process ir neatgriezenisks. Un aizbrauc ļoti labi kadri. Pagājušajā gadā aizbrauca 5 mani strādnieki, šogad – 4. Un dabūt labus kadrus vietā nepavisam nav vienkārši. Un ne jau tikai manējie aizbrauc, tā notiek visos uzņēmumos valstī. Parunājoties ar kolēģiem, saprotu, ka visur situācija ir līdzvērtīga – ir pasūtījumi, varētu strādāt, bet nav cilvēkresursu. Galvenā sāpe – mums nav nekā stabila, nav garantijas, ka pēc pusgada būs tāda pati situācija kā šodien. Kad dibinājām uzņēmumu, paņēmām lielu kredītu, lai nopirktu strādāšanai vajadzīgās iekārtas un tehniku, un vai tad varējām paredzēt, ka pēc dažiem gadiem būs krīze, kad celtniecība pilnībā apstāsies. Tā ir visas valsts problēma – neko nevar plānot, ieskaitot nodokļu politiku. Krīzi gan veiksmīgi pārvarējām, lai gan tie bija ļoti, ļoti smagi gadi.

Toties tu guvi zināmu rūdījumu un pieredzi.

Jā, bet es labprātāk gūtu labvēlīgāku pieredzi. Bet rūdījies esmu jau kopš bērnības biešu vaģā. Mums bija šī iespēja bērnībā. Šodienas bērniem šīs iespējas nav. Sāku strādāt jau 6 gadu vecumā. Ko šodienas uzņēmēji var piedāvāt sešgadīgam bērnam? Protams, bieteis vairs nav jāravē – nolaiž lauku ar ķīmiju un lauks tīrs. Tie bija citi laiki, viss bija savādāk. Es nesaku, ka tad bija labi un tagad ir slikti. Vienkārši bija savādāk. Neesmu no tiem, kas saka, ka toreiz konfektes garšoja labāk un toreiz tik bija labi. Tā nav! Ir tā, kā ir, un mums jādzīvo laikam līdzī. Vienīgi gribētos kaut ko vairāk plānot un drošāk skatīties nākotnē.

Šodien ir ļoti grūti dabūt labus strādniekus, bet man ar kadriem ir paveicies. Man ir vīri, ar kuriem ir tiešām viegli strādāt – viņi strādā atbildīgi un kvalitatīvi. Vienīgi atalgojumu strādniekiem nevaru celt tik strauji, kā pieaug mūsu dzīves dārdzība, tāpēc jau arī tie cilvēciņi aizbrauc. Šeit mēs vairāk eksistējam nevis pilnvērtīgi dzīvojam. Tās gan ir tādas skumjas lietas, bet patiesībā jau labā ir daudz vairāk! Mūsu novads, piemēram, strauji attīstās un tas ir tāpēc, ka šeit ir cilvēki, kas pie tā strādā. Paejiet pa ielām un paskatieties, kā viss pamazām pārvēršas. Protams, nevar jau griezt visu uzreiz. Tā pati galvenā iela – kas tik nav darīts, lai šo lietu iekustinātu!

Tu pats jau arī vari pastaigāt pa Roju un priecāties par saviem bijušajiem objektiem.

Tāpēc jau man celtniecība patīk, ka es vēl pēc gadiem redzu sava darba augļus. Zinu katra objekta labās, stiprās vietas un arī ne tik labās. Tās ir paliekošas vērtības. Varbūt kādreiz esmu arī kļūdiņies, to jau tikai vēlāk saproti. Visiem objektiem esmu līdzī dzīvojis – vai tas ir mazāks vai lielāks, visos esmu pavadījis kādu laiku periodu, ieguldījis darbu un labas domas. Visi objekti ir vienlīdz nozīmīgi – vai tas ir liels vai mazs. Arī pensionāra pasūtījums par savu sakrāto naudiņu ir nozīmīgs objekts. Visi objekti jāceļ vienlīdz kvalitatīvi un tad arī vari cerēt, ka klients būs apmierināts un ieteiks tevi arī kaimiņam. Strādājām jau ilgi pirms savas firmas nodibināšanas un vēl tagad cilvēki par mums spriež pēc mūsu padarītajiem darbiem. Tagad pārsvarā startējam konkursos, saņemam valsts objektus. Tie arī ir stabilākie, jo valsts pasūtījums ir ar garantiju, līgums ir noslēgts. Bet konkursā vinnētais objekts gan ne vienmēr nozīmē to, ka tas ir labs objekts, jo vinnē jau ar zemāko cenu un tas nav vienkārši. Vienmēr jau varam gribēt la-

Ar sievu Daigu ceļojumā Zviedrijā.

bāku peļņu, bet tā dzīvē nenotiek. Bet neatkarīgi no tā, pamazām izaugsme veidojas.

Aizejot mājās, par darbu vari nedomāt?

Par šo manu minējumu Gatis ilgi smejas un atzīst, ka tas ir neiespējami. Darbadiena beidzas tad, kad beidzas – kad izslēdzu datoru. Darbdienā vakaros strādāju ilgi, cenšos, lai nebūtu jāstrādā sestdienās un svētdienās. Taču tas nav nekāds sevišķs, jo ir skaidrs, ka, lai kaut ko sasniegtu, ir jāstrādā ļoti daudz. Man ir, uz ko tiekties. Es jau arī nežēlojos. Ja vēl pirms dažiem gadiem es gan uzņēmumu vadīju, gan kombinezonā kopā ar vīriem strādāju, tad tagad jau esmu tiktāl izaudzis, ka to vairs nedaru. Nu tāpat izaugsme ir! Arī no krīzes būsīm atzīguši. Ziemā celtniekiem vienmēr ir klusāka, bet nākamā vasara jau atkal ar darbu ir nodrošināta. Bet gribētos jau iet uz augšu ar visu – ne tikai ar darbu, bet arī ar atbilstošām algām, lai cilvēkiem nebūtu jāaizbrauc, bet viņi šeit pat varētu justies stabili un droši. Noturēt ar varu jau nevar nevienam, bet kaut ko darīt vajadzētu.

Celtnieki savstarpēji ir konkurenti?

Protams, to nevar nejust, jo visus objektus iegūstam konkursa kārtībā. Tas tikai pierāda to, ka apkārt esošie celtniecības uzņēmumi ir konkurenti. Vienīgi, ka esot šeit uz vietas, mums ir lētākas transporta izmaksas un dzīvošana, bet braucot kaut kur tālāk – tās ir papildus izmaksas. Taču – jo lielāks

Grīnīšu ģimene pilnā sastāvā meitas 18 gadu jubilejā.

objekts, jo lielāks apgrozījums. Bet konkurence ir veselīgs pasākums, no tās nav jābaidās. Konkurence dod stimulu darboties. Ja viss tiks pienests uz paplātes, zudīs interese un ciņas spars. Tam, ko tu pats esi izcīnījis, ir pavisam cita vērtība.

Vai nauda nes laimi?

Nezinu gan, bet ar naudu ir vieglāk dzīvot. Vai tā ir laime? Laime jau nav nauda, bet gan tajā apstākļi, ka tev nav problēmu. Bet ir jāsaprot pašam, kurā brīdī tev pietiek. Vajadzētu tikai tik daudz, lai par to nav jādomā, lai kredīts nav slogs, lai naktīs nav jādomā par to, ko tu varēsi vai nevarēsi samaksāt. Bet ko nozīmē laime? Laime ir tad, kad mēs labā kompānijā varam aiziet pastaigāt gar jūru, ne par ko nedomājot. Pats galvenais ir tuvinieki, nevis simts tūkstoši. Ja tev ir daudz naudas, bet tu esi viens – tā noteikti nav laime. Bet bez naudas arī nevar, tas jau nu ir skaidrs. Viss maksā. Uzskatu, ka šodien katram cilvēkam tiek dota iespēja, un ja cilvēks grib un saņem, viņš var kaut ko sasniegt. Varbūt viens vairāk, viens mazāk, bet var. Tikai tas ir ļoti jāgrib un jāiet uz mērķi. Ja dzīvē nebūs mērķa, nekā nebūs.

Kāds ir tavs mērķis?
Man ir mērķi, bet tos paturēšu pie sevis. Viens no tiem – izskolot bērnus. Viens jau mācās Jelgavā, arī ar otru esmu sarunājis, ka būs jāmacās. Bērniem ir jādomā iespēja, viņi ir jāpalaiž dzīvē, bet galvenais, lai viņi paši saprot, ko grib un tad neliegt viņiem to piepildīt.

Vai tev mājās visi celtniecības darbi paveikti, jeb tev ir kā tam kurpniekam ar kurpēm?
Kad vēl nebiju celtnieks, bija vairāk padarīts. Tagad – šis tas ir izdarīts, bet ne tādā līmenī, kā es gribētu. Pašlaik man tomēr galvenais ir attīstīt uzņēmumu, jo, lai arī pamats jau ir, tajā vēl ir daudz jāiegulda. Tikai pēc tam es varētu sākt domāt par attīstību mājās. Jā, pašlaik man ir kā tam kurpniekam, kurš ir bez kurpēm.

SIA „Kalvas” celtnieku ballēm šogad 5 gadu jubilejā.

Celtnieku balles jau izsenis bijušas slavenas. nedaudz atšķiras. Ideju autors esmu es pats, bet man ir daudz atbalstītāju un palīgu – gan mana ģimene, gan čaļi, pirmsākumos arī Gundars ar ģimeni. Ballīte domāta tikai maniem darbiniekiem ar ģimenēm, lai strādnieki varētu justies brīvi, atpūstos, lai saliedētu kolektīvu. Savās ballēs es arī vadu sporta spēles, bet visi atjautības uzdevumi ir ar tādu celtnieka piesitienu.

Gatis, saņemot Rojas novada domes Atzinības rakstu.

Albuma un Andra Zemela foto

Vai tu kā uzņēmējs jūti valsts un ES atbalstu?
Protams, izmantoju ES atbalstu – par ES līdzekļiem iegādājāmos tehniku un citas nepieciešamās lietas darbam. Arī daudzus projektus finansē ES – gan estrādi Rojas muzejā, gan Ķīviškroga remontu, tagad arī objekts Vānē mums ir par ES līdzekļiem. Arī sadarbība ar novada domi mums ir laba. Domē strādā uzņēmīgi un darbīgi cilvēki, kas raksta projektus, tāda veidā piesaistot ES līdzekļus un attīstot novadu. Mums ir pozitīva sadarbība un tādai tai arī jābūt. Es vispār cenšos uz lietām skatīties pozitīvi, kaut arī ne vienu reizi vien *esmu pa kājām dabūjis*, bet ir jāceļas un jāiet tālāk ar smaidu, un no dzīves jāņem tikai tas labākais, lai vēlāk būtu patīkamas atmiņas.

Katru gadu cenšos atvaļinājumu pavadīt prom no ikdienišķās vides, jo, esot šeit uz vietas, nevaru tā vienkārši no visa atslēgties un baudīt atvaļinājumu. Tas ir pilnībā pierādījies, tāpēc jau arī cilvēki cenšas kaut kur aizbraukt atpūties, jo pēc tam, atbraucot mājās, viss liekas daudz vienkāršāk, ir nākuši klāt spēki un uz daudzām lietām spēju paskatīties savādāk, jo esmu sakārtojies savas domas un atpūties. Nav pat būtiski, uz kurieni braukt. Reizēm noder arī tepat sēnēs aizbraukt, bet ne vienmēr tas izdodas, sevišķi jau mums, celtniekiem, vasaras sezonā, kad ir viskarstākais darba laiks. Kad atpūtos, sāk jau krēslot. Vienu gadu nepamanīju, kā pagāja vasara un manā piemājas dārzā jau visas puķes bija noziedējušas. Skatījos un brīnījos – abelēs jau āboli aizmetušies. Par kuru laiku?

Varu aizbraukt atpūties uz jebkuru valsti, bet nevaru iedomāties dzīvot kaut kur citur. Nezinu, kam jānotiek, lai es no šejienes aizbrauktu. Mums ir tik kolosāla daba – jūra, meži, vienīgi kalnu nav. Bet varbūt arī labi, ka nav, es labāk vienreiz gadā aizbraucu paslēpot uz ārzemēm, nekā visu vasaru stumju plaujmašīnu pret kalnu! ■

Sporta skolas mazie vieglatlēti pirmo reizi piedalās sacensībās

6. novembrī desmit MT-1 grupas audzēkņi (2001.–2004. dz. gads) piedalījās Talu novada skolu atklātās sacensībās vieglatlētikā.

Sacensību programmā tika iekļautas visiem labi zināmās disciplīnas – 60 m, 600 m, tāllēkšana, augstlēkšana un 2 kg pildbumbas mešana tālumā no apakšas. Pēc sacensību nolikuma katrs dalībnieks drīkstēja startēt divās disciplīnās un vērtēšana notika atsevišķi katrai dzimšanas gada grupai. Sacensībās piedalījāmie, lai pilnveidotu sacensību pieredzi, veicinātu veselīgu dzīvesveidu un, protams, lai pārbaudītu paši sevi.

Ipaši priecīgi šajā dienā bija **Markuss Martins Bernāns**, jo izcīnīja 1. vietu 60 m skrējienā un 2. vietu 600 m skrējienā, bet viņa māsa **Tīnai Luizei Bernānei** 1. vieta 600 m skrējienā, 2. vieta 60 m skrējienā.

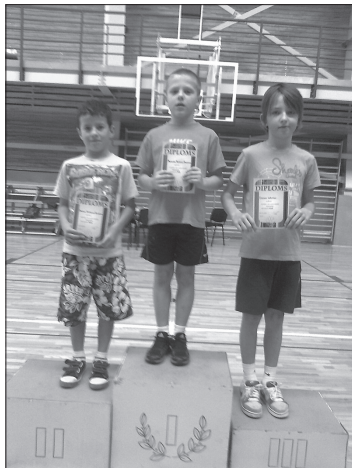
Pārējie sacensību rezultāti – **Deniss Leitarts** 3.vieta 60 m, **Matīss Muskeits** 3. vieta 60 m, **Diāna Vjateris** 3. vieta 600 m.

Sacensībās piedalījās arī trīs MT-1 basketbola grupas meitenes – **Egija Akmeņlauka** – 1. vieta 600 m, 2. vieta tāllēkšanā, **Anna Eliza Doniņa** – 2. vieta 600 m, **Samanta Marta Pētersone** – 2. vieta 600 m.

Prieks, ka bērni labprāt būtu izmēģinājuši savus spēkus visās disciplīnās! Lai uzlabotu savus rezultātus, turpināsim dūšīgi trenēties otrdienās, trešdienās un piektdienās. Labprāt savā grupā uzņemsim vēl kādu nākamo sportistu.

Treniņi vieglatlētikā notiek otrdienās, trešdienās plkst. 15.10, bet piektdienās plkst. 14.50!

Vieglatlētikas trenere **Anita Raspopova**

Markuss Martins Bernāns izcīnīja 1. vietu 60 m skrējienā un Deniss Leitarts, 3. vietas ieguvējs 60 m skrējienā.

Mazās karotītes gaida viesus

Ir neskaitāmi daudz lietu mūsu ikdienā, kam mēs nepievēršam uzmanību. Līderes šo lietu vidū, ko visbiežāk apgrozām rokās, varētu būt karotes, kas Eiropā lietotas jau 3. gadu tūkstoši pirms mūsu ēras.

Mūsdienās tās ir visdažādākā izmēra un tiek izgatavotas no visdažādākajiem materiāliem. Rojas novada bibliotēkā acinām apskatīt Baibas Rozefeldes mazo karotīšu kolekciju – vairāk nekā 170, kas pie viņas atceļojušas no dažādām pasaules malām. Karotīšu kolekcionēšana sākusies pirms gadiem piecpadsmit. Pirmā bijusi karotīte, ko Baiba iegādājusies kā piemiņu no ceļojuma pa Karēliju. Tagad vairākas saņemtas arī kā dāvanas no meitām, draugiem, bet, protams, miļākas ir tās, ar kurām saistās īpašas atmiņas: ar kori „Kalva” Budapeštā, ar kādu Itālijas ciemu kalnos, kur topā misiņa trauki, ar staigāšanu pa “Universal Studios” Maiami /lidziņi kā kinopilsēta Cinevilla Latvijā/, ar dāvanu, kas saņemta no tēlnieces Vijas Mikānes, dēlam Ērikam piedzimstot, un daudzām citām.

Tautas ticējums vēsta – ja karote nokrīt, tad sievieškārtas viesis gaidāms. Ceram, ka mūsu izstādi, kas būs skatāma līdz novembra beigām, apciemos un apskatīs dažādi viesi.

Kolekciju papildina skaisti vēdekliši no dažādām pasaules valstīm, ko apskatei piedāvā Baibas meitas.

Irēna Sviņina

Pasākumu kalendārs

29.11. 20.00-01.00 Rojas KC

DISKOTĒKA

Ar DJ Karlis un DJ Kriy
Ieeja 1,00 Ls (1,42 euro)

8. decembrī laukumā pie Rojas KC
No 12.00-14.00

ZIEMASSVĒTKU DĀVANU UN ĢARDUMU TIRDZIŅŠ.

17.00
LIELĀS EĢLES IEDĒĢŠANAS SVĒTKI.

Gada gaišākos svētkus – Ziemassvētkus – sagaidot,
23. decembrī 18.00 Rojas kultūras centrā koncerts

„PIE TAVAS SIRDIS”.

Klausītājus vienlaikus gaida skaista mūzika un īstas, patiešas jūtas – bez ārišķības un izlikšanās, jo koncertprogrammā apvienojušies brīnišķīgi mūziķi: Latvijas Nacionālās operas spožā soliste Evita Zālite, grupas „Pērkons” lidere, tautas Atmodas simbols Ieva Akuratere un stilistikā neierobežotais liriskais tenors Ingus Pētersons. Par instrumentālo pavadijumu gādās atraktīvā folk mūziķe un ģitāriste Ilze Grunte, kā arī virtuozais pianists Madars Kalniņš.

„Pie klausītājiem nāksim ar atvērtu sirdi – kā bērni,” atklāj Evita Zālite. „Laikā, kad visi savos darbos esam izsmelti un noskrējušies, apstāšanās un miers ir labākā dāvana. Tieši tāds arī būs šis koncerts, kas mudinās apstāties un paklusēt, dāvājot sev Ziemassvētku mieru un gatavību piedzīvot brīnumu”, – tā Ieva Akuratere.

Visi mākslinieki ir vienisprātis: koncertprogrammā skanēs tas, ko klausītājs Ziemassvētku laikā ilgojas dzirdēt visvairāk – pirmkārt, tās ir tradicionālās Ziemassvētku dziesmas, mūzikas klasiķu darbi, kā arī Ievas Akurateres un Jāņa Lūsēna oriģinālmūzika, turklāt silti sapņainas džeza noskaņas programmai piešķirs Madara Kalniņa aranžējumi.

Ieeja 5,00 Ls (7,11 euro).

Biļešu iepriekšpārdošana Rojas KC un www.bilesuparadi-ze.lv

Rojas novada Rudes iedzīvotājiem!

Sākot ar 2014. gada 1. janvāri tiek pārtraukta skaidrās naudas iekasēšana par komunālajiem pakalpojumiem viesnīcā „Rojupe”, Rudē, Rojas novadā.

Turpmāk maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem varat veikt kasē Selgas ielā 8, Rojā, vai ar internetbankas starpniecību.

SIA „Rojas DzKU” kases darba laiks:

Darba dienās: no 8.00–17.00 (pusdienas pārtraukums no 12.00–13.00)

Piektdienās: no 8.00–15.00 (bez pusdienas pārtraukuma)

Sestdienās, svētdienās: slēgts

SIA „Rojas DzKU”

Rojas Invalidu biedrības veselības un sporta diena vidusskolas sporta zālē 23. novembrī plkst. 11.00

PROGRAMMĀ:

INDIVIDUĀLĀS AKTIVITĀTES

1. Mešana un sitienu florbola vārtos
2. Dambrete
3. „Zivs tīšana”
4. Soda metieni
5. Bumbiņas mešana guļošā mērķī

KOMANDU AKTIVITĀTES

1. Spēle pāri volejbola tīklam ar bumbas mešanu
2. Kombinētā jautrības stafete

Sporta aktualitātes

16. novembrī Rojā notika sacensības spēka triscīņā. Sacensībās piedalījās dalībnieki no Dundagas, Talsiem un Pastendes.

Rojenieks Matiss Feldbergs bija pārliecinošs uzvarētājs junioru klasē.

Aivara Šulca foto

16. novembrī Rojā notika sacensības spēka triscīņā. Sacensībās piedalījās dalībnieki no Dundagas, Talsiem un Pastendes. Diemžēl, vairāki Rojas spēkavīri ir guvuši traumas un sacensībās piedalīties nevarēja.

Turpinās turnīrs galda tenisā „Rojas kauss”, kas noslēgsies pirms Ziemassvētkiem. Turnīrā startē 14 dalībnieki. Visiem dalībniekiem paredzētas savstarpējas izspēles. Prieks par to, ka turnīrā piedalās arī Rojas vidusskolas jaunieši.

Aivars Šulcs, stadiona pārzinis

***

Viesnīca „Mare“ (Rojā, Selgas ielā 1c) piedāvā:

PIRTS KOMPLEKSU –

TVAIKA pirts, SAUNA ar slotiņām un KAMĪNZĀLE

Piektdienās 8.00–22.00 (sieviešu diena).

Sestdienās 18.00–22.00 (vīriešu diena).

Svētdienās – ģimenēm un kompānijām ar iepriekšēju pieteikšanos, zvanot 29169490 (Sarma).

Cena no personas 4,00 LVL (5,70 EUR).

Pirts apmeklētājiem ir pieejams alus, tēja, atspirdzinošie dzērieni „Mare” bārā. Iespēja pasūtīt dažādas uzskodu plates.

Ziņo Rojas novada Invalidu biedrība

12. novembrī pieredzes apmaiņas braucienā uz Strazdi devās Rojas Invalidu biedrības, pensionāru apvienības un Rojas Sociālā dienesta pārstāvji, lai kopā ar Strazdes pensionāru klubīņa „Strazde” aktīvistiem apmainītos pieredzē un gūtu jaunus ierosinājumus radošo darbnīcu īstenošanā Rojas novada multifunkcionālajā centrā „Strops”.

Erna Grīnvalde, Rojas Invalidu biedrības vadītāja

Restorānā-bārā „Mare”

Rojā (tel. 29169490)

✓ 22.11. 80-to gadu disko ritmi. Deju studijas no Rīgas priekšnesumi – 22.00

✓ 23.11. Dzīvās mūzikas vakars ar Andi no Talsiem. Tēma – vīns un kūciņas – 22.00

✓ 29.11. HIP HOP/RAP vakara viesis Everests – 22.00

✓ 01.12. „Mare” egles iedegšana – 15.00

BŪSIET LAIPNI GAIDĪTI!

Policija ziņo

06.11. Ziņo no Melnsila par to, ka piekauta kāda Rumānijas pilsoņa. Informācija nodota valsts policijai. Rojā Selgas ielā 2 vīrieši un sievietes lietoja alkoholiskos dzērienus. Izteikts brīdinājums.

07.11. Izsaukums uz Ģipku, kur starp diviem kaimiņiem izcēlies konflikts zemes robežu dēļ. Sastādīts AP protokols kādam mājas īpašniekam par to, ka viņa īpašumā izveidojusies kūla un nav piestiprināta mājas numura zīme.

08.11. Uzrakstīti 5 uzaicinājumi par māju nosaukumu zīmju piestiprināšanu ēkām Melnsilā.

09.11. Saņemts izsaukums uz Valgalciemmu, kur ceļa posmā Kolka – Kēsterciems guļ kāds vīrietis. Aizbraucot uz notikuma vietu, konstatēts, ka vīrietis ir stiprā alkohola reibumā. Viņš nogādāts savā dzīvesvietā, vīrietim izteikts mutisks brīdinājums. Sastādīts APP par nesakopty īpašumu Kaltēnē. Saņemts izsaukums uz Upes ielu, kur kāds vīrietis, braucot ar automašīnu, izveidojis avārijas situāciju, pēc tam bēdzis un pārsitis automašīnai 3 riteņus. Automašīna bija paņemta no tās

īpašnieka, viņam par to neko nezina. Vakarā atkal saņemts zvans no Upes ielas, kur savā privātmājā alkohola un zāļu iedarbībā agresīvi uzvedās kāds vīrietis. Izsaukta Neatliekamā medicīniskā palīdzība.

10.11. Uzrakstīti uzaicinājumi saņemt savus īpašumus Rojā un Kaltēnē un atjaunot kupiņas kādam īpašumam.

13.11. Sastādīts APP par nesakopty īpašumu kādam īpašniekam Rojā. Uzrakstīts brīdinājums kādam SIA par nesakopty īpašumu Rojā. Saņemta informācija par to, ka Rojā kādam dzīvoklim izsista loga rūtis. Cietušie atteicās rakstīt iesniegumu policijai.

14.11. Sastādīts APP kādam vīrietim par nesakopty īpašumu Rojā. Ap 18.50 Selgas ielā kādā veikalā agresīvi uzvedies vīrietis – izmētājis veikalā preces, apgāzis konteineru, sabojājis puķpodu, pretojies policijas darbiniekiem un nodarījis miesas bojājumus policijas darbiniekam un apsardzes darbiniekam. Ierosināta krimināllieta.

16.11. Zvana kāds vīrietis, ka ir uzlauzts

mednieku namiņš Ģipkā un no tā nozagti ragi. Ja kādam ir informācija par šo gadījumu, lūgums zvanīt policijai. Saņemts zvans no kāda vīrieša, ka viņam nepieciešama palīdzība, jo viņš pats sev iešāvis kājā. 22.05. Saņemts izsaukums uz Rudī, kur avarējusi kāda automašīna. Izsaukta ceļu policija. Automašīna steigā bija pamesta.

18.11. Ietriecoties elektrības padeves skapī, ap 12.00 avarējusi automašīna BMW, atstājot bez elektrības blakus esošo veikalu. Agri no rīta notikusi avārija Selgas ielā. Negadījumā stipri bojātā „Mazda” aizvilktā no notikuma vietas un noslēpta Rudē. Pašvaldības policijai ir zināmi negadījuma vainieki.

19.11. Pašvaldības policijā griezās kāda sieviete, kura informēja, ka aiz Melnsila kādās mājās svešinieki mēģinājuši iekļūt pa logu un durvīm, kas nav izdevies. Lūgums rūpīgi aizslēgt visas durvis, dodoties gulēt. Kolkas apkārtnē vīriem uz Ventspili notikušas vairākas zādības – tiek apzagtas neapdzīvotas mājas un varsnīcas, tāpēc lūgums būt ļoti uzmanīgiem. ■

Sludinājumi

Dievkalpojums

Mūžības svētdienas dievkalpojums Rojas luteriskajā baznīcā 24. novembrī 13.00.

Rojas novada Sociālais dienests informē:

Ši gada 22. decembrī tiek organizēts brauciens uz Laucienes pansionātu. Izbraukšana plkst. 10.00 no Rojas Kultūras centra. Sīkāka informācija pa tālruni 63269551.

Latvijas Nacionālā bibliotēka pagarina akciju „Tautas grāmatu plaukts” līdz 1. decembrim.

Iedzīvotāji var dāvināt bibliotēkai sev nozīmīgu grāmatu, kurā ieraksta vēlējumu un sev personisku stāstu, kas saistīts ar šo grāmatu. Grāmatu var nodot Rojas novada bibliotēkā. Plašāka informācija par šo akciju interneta vietnē www.tautasgramatuplaukts.lv un Rojas novada bibliotēkā.

Trešdien, 27. novembrī Rojas novada bibliotēkas slēgtas – bibliotēku Rudens svētki Talsu Tautas namā.

PĀRDOD

□ Lēti 6 durvju drēbju skapi (2 durvis spoguļi). Zvanīt 26333261.

□ Malku. Zvanīt 26356122, 29286523.

PIEDĀVĀ DARBU

□ SIA „Zitari LZ” pavāram Rojā.

Zvanīt 29373267.

□ SIA „Banga Ltd” aicina darbā zivju vērējus un blīvētājus. Zvanīt 20234751.

SIA „Kipītis Roja” piedāvā siltas pusdienas un pārtikas preces Rojas robežās. Līdz 10 Ls par piegādi jāmaksā 1 Ls, virs 10 Ls piegāde par brīvu. Pieteikt no 10.00–15.00 pa telefonu 63291658. Tirgo un piedāvā gāzes balonus.

2014. gada janvārī Rojas vidusskolas telpās notiks autovadītāju kursi. Pieteikties pa telefonu 63291527.

Pateicības

□ Pateicamies Rojas DzKU par operatīvāti un atsaucību.

Celtnieku ielas 4a mājas iedzīvotāji

□ Paldies pašvaldības policijai par atsaucību un operatīvo rīcību.

Ilze Krišjāne

Dusi saldi, mīļo māmiņ,
Mūža miegs, lai tev ir salds.
Auklēs tevī rāsas rīti,
Ziedi klās un sniedzīņš balts.

No sirds pateicamies visiem, kas izteica līdzjūtību un bija klāt, aizvadot mūžībā mūsu mīļo

Valentīnu Anbanku.

Vīrs un bērni

Līdzjūtības

Un atmiņās, kad mātes vārdu minu,
Sirds pāri skumjām tuvāk Dievu jūt.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Zentai un Evijai, māmiņu un vecmāmiņu mūžības ceļā pavadot.

PII „Saulespuķe” kolektīvs

Pierimst soļi, klusē domas,
Neskan miļā mātes balss,
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc tevis sauks.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Kristīnei Sauškinai, māmiņu zaudējot.

Rojas Invalidu biedrība

Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas,
Sirds ilgi saglabās.

Izsakām dziļu līdzjūtību Anbanku ģimenei.

Dina, Aivars